



Arrest

nr. 77 269 van 15 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché M. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Bagdad. U verklaart na de val van het regime van Saddam Hoessein in 2003 te hebben meegewerkt in het bedrijf van uw vader. Daardoor zou u werkzaam geweest zijn in de Groene Zone en heel regelmatig in contact zijn gekomen met zowel Engelsen als Amerikanen. In 2004 zou u mondeling van uw buurman te horen hebben gekregen dat de Mujaheddin u wou vermoorden en later zou uw wagen

ook nog eens beschoten zijn geweest. U vreesde voor uw leven en uw vader besliste dat u, uw twee zussen en uw moeder naar Syrië moesten gaan om zich in veiligheid te brengen.

Daar bleef u tot in 2007. Omdat u in Syrië geen verblijfsstatus kon bekomen, besliste u om naar Nederland te vluchten, alwaar u de categoriale beschermingsstatus werd toegekend. In 2009 kreeg u te horen dat deze status werd ingetrokken. U tekende beroep aan en uiteindelijk werd uw aanvraag in beroep door de Raad van State verworpen in juli 2010.

U diende in Nederland een tweede asielaanvraag in op basis van het feit dat uw vader z'n wagen zou zijn beschoten toen hij in Irak was om nog een aantal zaken te regelen. Uw vader zou ook dreigbrieven hebben gekregen waarop ook uw naam voorkwam. Ook deze tweede asielaanvraag werd uiteindelijk verworpen in Nederland en u werd gedwongen teruggeleid naar Irak op 10 november 2011.

In de bijna vijftig dagen die u nadien in Irak verbleef zou u nieuwe problemen hebben gekend. Deze zouden te maken hebben met een conflict dat u zou hebben met de stam van uw moeder, Al-Hashimy. Deze problemen zouden zijn ontstaan in Syrië. Eén van uw vrienden, een Nederlandse man van Iraakse origine, zou met u tijdens een vakantie mee zijn geweest naar Syrië en hij zou daar verliefd zijn geworden op uw zus Samar. Deze man, Al-Wakil Sinan, zou aan één van de oudste stamleden van uw moeder de toestemming hebben gevraagd om met haar te huwen, maar deze toestemming zou zijn geweigerd. Aangezien u deze relatie wel goedkeurde, zorgde u ervoor dat uw zus Nederlandse lessen en een taaltest kon afleggen in Syrië. Uw zus en uw vriend zorgden voor het nodige visum en ze reisden naar Nederland. Doordat de stam tegen deze relatie was, werd u geacht in Nederland de eer van de familie te wreken door uw zus te doden, hetgeen u uiteraard niet deed.

Na uw terugkeer in Bagdad in november 2011 zou u geschokt zijn geweest door de veranderende zeden in uw geboortestad. U zou zich er voortdurend onveilig hebben gevoeld en u zou heel de tijd bij een vriend zijn gebleven. Een neef van u, die bevriend was met u maar ook lid was van de al-Hashimy stam, zou u op 25 of 26 december 2011 hebben gewaarschuwd dat u vogelvrij was verklaard door de stamleden. U kreeg angst, probeerde via contacten snel een paspoort te bekomen en verliet Irak op 31 december 2011. U bleef vervolgens enkele weken in Syrië en verliet Syrië per vliegtuig. U kwam hier toe op 21 januari 2012 en vroeg er ook asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een Iraakse identiteitskaart d.d. 15/11/2011, een Iraaks nationaliteitsbewijs d.d. 05/12/2011, een uittreksel met al uw identiteitsgegevens, d.d. 18-20 december 2011 en een Iraaks paspoort, d.d. 28/12/2011. Verder legt u een krantenartikel voor van de krant Adsat Aliraqi, d.d. 28/12/2011. De overige documenten hebben betrekking op uw tweede asielaanvraag in Nederland, namelijk dreigbrieven waarop uw naam en die van uw vader voorkomen, d.d. eind november 2010 en de klachten die hiertegen begin januari 2011 werden neergelegd.

B. Motivering

Wat betreft de problemen waarvoor u in 2007 Irak zegt te hebben verlaten, dient te worden opgemerkt dat deze onderzocht zijn door de Nederlandse asielinstanties en deze geen aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van de Vluchtelingenstatus in uw hoofd.

Ook de feiten waarbij u aanhaalt dat uw vader eind 2010 nog zou zijn beschoten in Irak en dat hij dreigbrieven heeft ontvangen ten aanzien van hem en u, heeft u als nieuwe elementen neergelegd bij de Nederlandse asielinstanties. Deze elementen werden onderzocht in het kader van uw tweede asielaanvraag in Nederland en ook wat betreft deze feiten werd door de Nederlandse autoriteiten geoordeeld dat u de Vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend. Bovendien haalt u deze feiten niet meer aan als reden waarom u uw land na uw gedwongen terugkeer in november 2011 opnieuw zou hebben verlaten eind december 2011. U stelt weliswaar dat 'indien je ooit met de vijand hebt gewerkt, je altijd problemen zal blijven hebben' (gehoorverslag p.12), maar u haalt hierover geen concrete elementen aan die dit zouden kunnen staven.

Wat betreft de feiten die u ertoe hebben gebracht om eind 2011 het land te verlaten, dient opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels rijzen in verband met de geloofwaardigheid ervan.

Zo haalt u aan dat uw zus een relatie zou zijn gestart met een Nederlander van Iraakse origine. Deze man zou een vriend van u zijn en uw zus zou hem hebben ontmoet toen u vanuit Nederland op

bezoek was in Syrië. De stam van uw moeder, Al-Hashimy, zou echter niet akkoord zijn geweest met deze relatie (gehoorverslag p.7-8). Uw zus zou in 2009 op eigen initiatief en met de hulp van haar partner naar Nederland zijn gereisd. Dat u vanaf 2009 omwille van deze reden zou worden gevisieerd, is weinig aannemelijk: dit feit was in ieder geval niet het nieuwe element dat u indiende om een tweede asielaanvraag in Nederland in te dienen. Het is op zijn minst opmerkelijk dat deze reden nu plots wordt ingeroepen om uw actuele vrees in Irak te verklaren.

Bovendien zijn uw verklaringen aangaande de stam en eventuele bedreigingen die daaruit voortvloeien vaag, wat uw geloofwaardigheid ondermijnt. Zo weet u niet wie het hoofd van de stam van al-Hashimy is (gehoorverslag p.9) en weet u niet wie van de stam u zou viseren (gehoorverslag p.9). U verklaart hierover zelfs dat u in uw hele leven maar een paar keer iemand van de stam van uw moeder zou hebben gezien. Indien u werkelijk deze stam vreest, kan aangenomen worden dat u over dergelijke zaken kennis heeft. U heeft verder geen enkel idee hoe iemand van deze stam – waarvan u dus niemand kent – zou weten dat u vanuit Nederland zou zijn teruggekeerd naar Irak (gehoorverslag p.9).

Ook het feit dat u zelf verklaart dat uw neef, die ook lid is van de al-Hashimy stam, u zou hebben gewaarschuwd, is vreemd. Vooreerst is deze neef, hoewel u met hem bevriend bent, ook gebonden door de regels van de stam en kan verondersteld worden dat hij de instructies van de stam moet volgen (gehoorverslag p.9). Bovendien kan u ook over uw neef niet vertellen of hij al dan niet actief is binnen de stamvergadering (gehoorverslag p.9). Gezien de problemen met de stam van uw moeder de kern uitmaken van de reden voor uw vertrek uit Irak en het deze neef is die u over een en ander heeft ingelicht, kan er toch van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte moet zijn geweest. Dit alles doet twijfels rijzen over de authenticiteit van de door u aangehaalde feiten.

Wat de door u aangehaalde feiten verder ondergraaft is het feit dat – hoewel u verklaart slechts op 25 of 26/12/2011 te zijn gewaarschuwd door uw neef dat u gevaar liep – u voordien reeds verschillende identiteitsdocumenten ging afhalen in Bagdad en dit ondanks het feit dat u verklaart dat u zich constant in gevaar voelde in Bagdad (gehoorverslag p.11). Zo zou u uw identiteitskaart zijn gaan ophalen op 15/11/2011, uw nationaliteitsbewijs op 05/12/2011 en informatie over uw persoonsgegevens rond 18-20/12/2011. Aangaande uw nationaliteitsbewijs verklaart u bovendien dat u dit ging halen omdat u dit 'moest hebben om een paspoort aan te vragen' (gehoorverslag p.5). Het heeft er alleszins alle schijn van dat u na uw gedwongen terugleiding vanuit Nederland naar Irak alle voorbereidingen trof om opnieuw het land te verlaten en dit vooraleer u persoonlijk werd bedreigd.

Ook is het bevreemdend dat u verklaart dat uw neef u op 25 of 26/12/2011 zou hebben gewaarschuwd dat u in gevaar was, maar dat u effectief pas op 28/12/2011 actie onderneemt om het land in allerijl te verlaten nadat een artikel in een tijdschrift verscheen waarin u vogelvrij werd verklaard door de stam van uw moeder. Dat u het niet nodig achtte voorbereidingen te treffen na de waarschuwing van uw neef, maar slechts na verschijning van bovenvermeld artikel is opmerkelijk. De authenticiteit van dit neergelegd artikel is bovendien twijfelachtig gezien de heersende corruptie in Irak die het gemakkelijk maakt een artikel te laten verschijnen in dergelijk tijdschrift.

Uit wat voorafgaat kan niet worden besloten dat u een gegronde vrees dient te koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie en kan u aldus de Vluchtelingenstatus niet worden toegekend noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a of b, van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich

op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Baghdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en

die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. Verzoeker haalt aan dat hij bij zijn asielaanvraag duidelijk een Arabische tolk heeft gevraagd die niet van Iraakse afkomst is, doch dat deze niet aanwezig was bij het 1^e interview en dat bij het interview bij de commissaris-generaal geen tolk aanwezig was.

2.2.1 Verweerder antwoordt dat uit de vragenlijst van het CGVS blijkt dat verzoeker te kennen heeft gegeven dat hij het Arabisch, Frans, Engels en Nederlands beheerst (vragenlijst CGVS, punt 8). Verzoeker heeft bovendien zijn verklaringen op de DVZ afgelegd in het Nederlands en deze tevens zonder voorbehoud ondertekend (vragenlijst CGVS, p. 17). Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is er steeds op gewezen dat verzoeker eventuele problemen moest melden, hetgeen hij niet gedaan heeft. Verzoeker legt intern logische verklaringen af bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de commissaris-generaal. Niets wijst er op dat er zich (taal)problemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker heeft zelf evenmin melding gemaakt van enig (taal)probleem en bevestigt bovendien aan het begin van zijn gehoor op bij de commissaris-generaal dat het gehoor op de DVZ goed verlopen is en dat hij geen problemen heeft gehad tijdens dit gehoor. Verzoekers raadsman meester Meulemeester was gedurende het gehele gehoor aanwezig en heeft evenmin aan het einde van het gehoor een bijkomende opmerking gemaakt omtrent de afwezigheid van de tolk op de DVZ en het CGVS (gehoor CGVS, p. 2, 13). Voor het eerst wordt er in het verzoekschrift een opmerking gemaakt over het feit dat hij een Arabische tolk heeft gevraagd die niet van Iraakse afkomst is en dat deze niet aanwezig was tijdens het invullen van de vragenlijst van de commissaris-generaal, noch tijdens het gehoor op het CGVS. Verzoeker toont niet concreet aan in voorliggend verzoekschrift dat de verklaringen die hij heeft afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegriefd werd door de afwezigheid van een tolk Arabisch of dat de Vragenlijst of het verslag van het gehoor niet zou overeenstemmen met zijn verklaringen. Ook ter zitting blijkt dat verzoeker die meer dan drie jaar in Nederland verbleef vloeiend Nederlands spreekt en hij heeft ook geen tolk gevraagd voor de zitting.

2.3 Verzoeker meent uit de bestreden beslissing af te leiden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft beslist dat het door hem overgemaakte krantenartikel vervalst zou zijn. Verzoeker meent dat dit een ernstige aantijging is waarvoor de commissaris-generaal moet beschikken over diverse overtuigende bewijzen. Volgens verzoeker wordt noch de gratuite bewering van de heersende corruptie in Irak, noch de gratuite bewering dat het krantenartikel van verzoeker vals zou zijn op enige wijze gestaafd of zelfs maar aannemelijk gemaakt.

2.3.1. Een origineel persartikel is weliswaar het bewijs dat een artikel met een bepaalde inhoud gepubliceerd werd, maar het is geen bewijs van de authenticiteit van de erin aangehaalde feiten. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenuen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

2.4. Verzoeker wijst er op dat de bestreden beslissing een duidelijke fout bevat. Verzoekers zus ging niet in 2009 naar Nederland, maar pas in 2011. Verzoeker verklaart dat hij wel degelijk melding heeft gemaakt van de problemen met zijn zus in het kader van zijn tweede asielaanvraag in Nederland en dat het CGVS hier nooit naar heeft geïnformeerd. Volgens verzoeker is de beslissing van het CGVS bijgevolg manifest onjuist.

2.4.1 Verweerder antwoordt dat de datum dat zijn zus naar Nederland is gereisd inderdaad verkeerdelijk is weergegeven in de bestreden beslissing. Verweerder geeft toe dat verzoekers zus inderdaad in 2011 en niet in 2009, op eigen initiatief en met de hulp van haar partner naar Nederland is gereisd.

De Raad meent dat de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de vervolging waarvan hij het voorwerp zou zijn door de stam van zijn moeder wegens zijn zus in Nederland niet overtuigen.

Wat de verklaring van verzoeker betreft dat hij wel degelijk melding heeft gemaakt van de problemen met zijn zus in het kader van zijn tweede asielaanvraag in Nederland wijst de Raad er op dat dit niet relevant is daar deze elementen door het CGVS en door de Raad onderzocht worden in het kader van zijn asielaanvraag in België.

In zijn vragenlijst stelt verzoeker dat hij in Nederland in 2011 een mail van de stam kreeg dat ze hem gingen vermoorden. Als er verzoeker ter zitting op gewezen werd dat hij deze mail niet vermeldde tijdens zijn gehoor stelt verzoeker dat hij een mail van de stam kreeg in Nederland waarin hij het bevel kreeg om zijn zus te vermoorden. Deze verklaringen stemmen niet overeen.

Later ter zitting stelt verzoeker dat hij voor het eerst van zijn ouders vernam dat hij zijn zus moest doden en dat dit de eerste keer was dat hij dit vernam. Stamleden in Syrië zouden dit medegedeeld hebben aan zijn ouders. De mail zou hij pas later in Nederland gekregen hebben.

De Raad stelt vast dat verzoeker dit alles niet meedeelde tijdens het gehoor bij het CGVS maar stelde dat hij stamleden van zijn moeder die dicht bij hem woonden in Syrië kende en in antwoord op de vraag hoe de stam liet weten dat zij tegen het feit dat zijn zus samenwoonde met een Iraakse Nederlander stelt: *“Vriend is naar oude man in de stam geweest, H a h en die heeft gezegd dat het niet ging.”* Verzoeker ontkende ook dat hij al problemen had met de stam toen hij in Nederland was (gehoor p. 9-10).

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij weldegelijk de leden van de stam van zijn moeder kent zoals zijn ooms, tantes, grootouders, enz. Tijdens het gehoor stelt verzoeker dat hij misschien een paar keer in zijn leven iemand van de stam gezien heeft (gehoor, p. 9). Dit wijst niet op het kennen van veel concrete personen van de stam van zijn moeder.

2.5. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat hij geen andere feiten aangehaald heeft als reden waarom hij zijn land verlaten zou hebben eind december 2011. Volgens verzoeker stelt het CGVS ten onrechte dat hij geen enkel concreet gegeven aanhaalt dat hij nog zou kunnen worden vervolgd omwille van zijn en zijn vader hun voormalige werkzaamheden in de groene zone. Verzoeker wijst er op dat het niet zo is omdat hij gedurende dit kort ondergedoken verblijf van vijftig dagen niet is vervolgd, dat hij niet vervolgd zal worden wanneer hij definitief terugkeert naar Irak. Verzoeker wijst naar zijn gehoorverslag waarin hij wel degelijk zou gesteld hebben dat het zou kunnen dat hij nog problemen kan krijgen wanneer hij terug zou keren naar huis (gehoor CGVS, p. 12).

2.5.1 Verweerder antwoordt dat verzoeker zich wederom beperkt tot het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent. In de bestreden beslissing is correct geoordeeld dat deze

problemen, meer bepaald dat zijn vader eind 2010 nog zou zijn beschoten in Irak en dat hij dreigbrieven heeft ontvangen ten aanzien van hem en verzoeker omwille van hun werkzaamheden in het bedrijf van zijn vader in de groene zone, als nieuwe elementen heeft aangehaald bij de Nederlandse asielinstanties. Deze elementen werden onderzocht in het kader van zijn tweede asielaanvraag in Nederland en ook wat betreft deze feiten werd door de Nederlandse autoriteiten geoordeeld dat verzoeker de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend. Bovendien haalt verzoeker deze feiten wel degelijk niet meer aan als reden waarom hij zijn land na zijn gedwongen terugkeer in november 2011 opnieuw zou hebben verlaten eind december 2011. Verweerder merkt op dat verzoeker weliswaar stelt dat *'indien je ooit met de vijand hebt gewerkt, je altijd problemen zal blijven hebben'* (gehoor CGVS p.12), maar verzoeker haalt hierover geen concrete elementen aan die dit zouden kunnen staven.

2.5.2. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor aangehaald heeft dat hij vreesde gedood te worden omwille van zijn vroegere samenwerking met de Engelsen en Amerikanen in de groene zone. Zijn vader zou in 2010 beschoten zijn en er zouden dreigbrieven afgeleverd zijn waar verzoeker en zijn vader bedreigd werden.

Wat de neergelegde documenten stelt de Raad vast dat deze documenten en dit deel van het asielaanvraag reeds negatief beoordeeld werd door de Nederlandse overheden. In de bestreden beslissing met steun in het administratief dossier werd er reeds op gewezen dat alle documenten verkregen kunnen worden in Irak, hetgeen hun bewijswaarde relatieveert. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er nogmaals op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Volgens de verklaringen van verzoeker stopte zijn vader het werk in zijn bedrijf in 2008 en verzoeker zelf werkte er ongeveer zes maanden in 2003. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij tot een op dit ogenblik specifiek geïdentificeerde risicogroep in Bagdad behoort die het slachtoffer zijn van doelgerichte bomaanslagen of doelgericht geweld tegen individuen zoals vermeld in de *"Subject Related Briefing, Irak, De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak-BAGDAD"* van 5 januari 2012 (zie onder meer het Besluit, p. 25).

2.6. Verzoeker wijst er op dat hij ondergeschikt een aanvraag tot subsidiaire bescherming heeft ingediend omdat hij een reëel risico loopt op foltering en onmenselijke behandeling in zijn vaderland vreest. Verzoeker is het niet eens met het standpunt van het CGVS omtrent de veiligheidssituatie in Irak. Verzoeker verwijst in voorliggend verzoekschrift naar citaten uit zeer recent verschenen officiële rapporten waarin de opinie van het CGVS volledig wordt tegengesproken. Verzoeker stelt dat dit standpunt in strijd is met dat van UNHCR en de Finse autoriteiten, die beschikken over lokale vertegenwoordigers in Irak. Verzoeker verwijst hiervoor naar het UNHCR rapport, dd. 17 december 2010 en de website van de Finse Immigratie Dienst van december 2011. Verzoeker verklaart dat hij meermaals heeft aangegeven dat het erg onveilig is in Bagdad en dat het CGVS ten onrechte geen enkele rekening heeft gehouden met zijn verklaringen. Gelet op het bovenstaande meent verzoeker dan ook dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor het subsidiair beschermingsstatuut.

2.6.1. Verzoeker heeft zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6.2. Verweerder wijst er op dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend losstaande van het risico voortvloeiende uit het ongelooftwaardige asielaanvraag en/of onaannemelijke vrees voor vervolging. *In casu* heeft de Commissaris-generaal grondig onderzocht of verzoeker daadwerkelijk een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet loopt en verzoeker op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Bagdad in centraal-Irak, dient *in casu* de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld. Verweerder wijst er op dat veiligheidssituatie in centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad continu wordt opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de

Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviseerd. Ook de sjjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: *“De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad”*, d.d. 5 januari 2012).

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt verder onder meer nog dat er zware aanslagen worden gepleegd, doch dat dit geen situatie is van *“open combat”*. De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Bovenvermelde standpunten vindt steun in het administratief dossier, meer bepaald de SRB: *“De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad”*, d.d. 5 januari 2012”. De landeninformatie dat in het administratief dossier zit is gebaseerd op Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd ambtenaar, gebaseerd op diverse bronnen. Hoewel de informatiebundel (SRB) waarop de commissaris-generaal zich baseert de lezer voorafgaandelijk waarschuwt dat de daarin gemaakte analyses niet beweren exhaustief te zijn wat de situatie van de onderzochte gebieden betreft, wordt er eveneens gesteld dat deze gegevens specifiek werden vergaard teneinde feitelijke en contextuele informatie te bieden voor de behandeling van de individuele asielaanvragen. Deze SRB werd geredigeerd met behulp van zorgvuldig geselecteerde publieke informatie, waarbij de gebruikte bronnen aan een onderlinge toetsing werden onderworpen.

De Raad meent dat het feit dat UNHCR en de Finse overheden boven vermelde standpunten niet delen hiervan geen weerlegging is. De neergelegde artikelen bevestigen dat de situatie in Bagdad nog niet stabiel is zoals gesteld in bovenvermeld SRB en dat er nog sprake is zorgwekkend geweld, maar weerlegt niet dat aannemelijk is dat het willekeurig geweld zoals dat voorkwam in de periode 2006-2008 voorbij is.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS